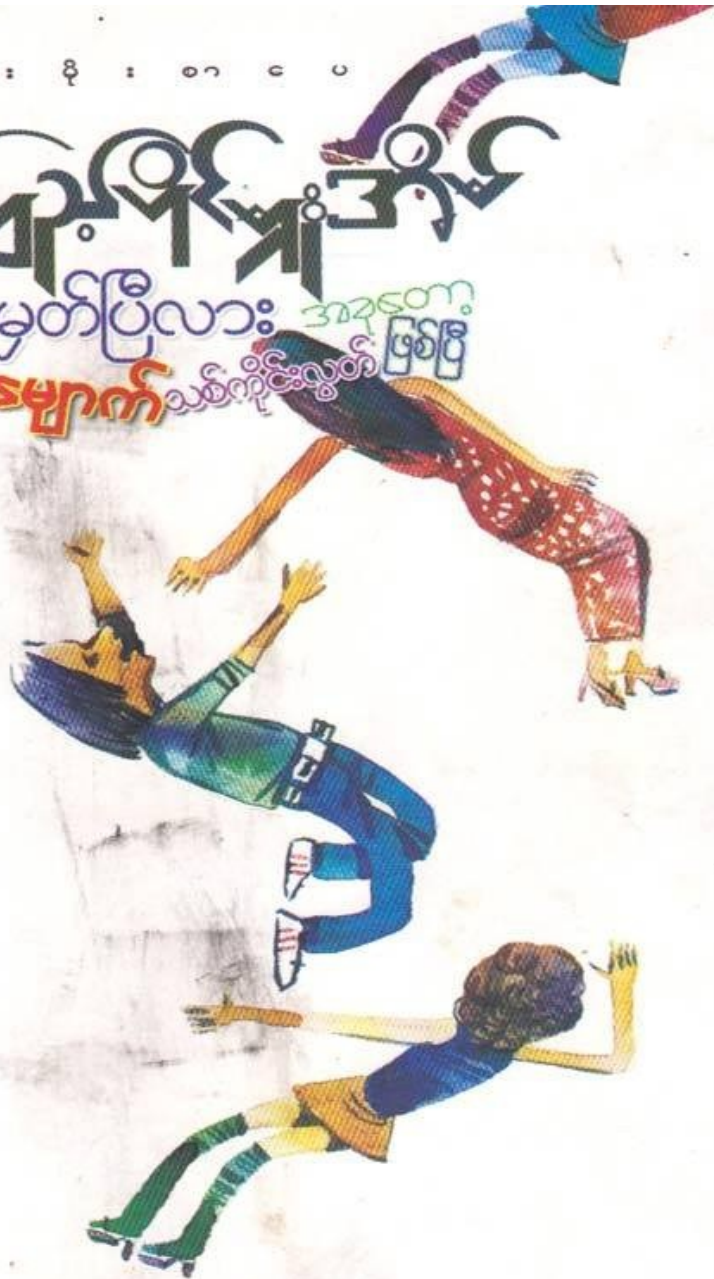

မိုး : မိုး : ဝါ : ဝါ : ဝါ

မိုးမိုးအိမ်

မှတ်ပြီလား အခုတော့
မျောက်သစ်ကိုလွှတ်ပြီ

"မှတ်ပြီလား . . . အခုတော့ မျောက်သစ်ကိုင်းလွတ်ဖြစ်ပြီ"

"မှတ်ပြီလား . . ."

"အခုတော့ . . ."

"မျောက်သစ်ကိုင်းလွတ်ဖြစ်ပြီ"

စာရေးမယ်လို့ကြံလိုက်တိုင်း ရှေ့(ခ်) ရှိတတ်ပါတယ်။ကျွန်တော်အနေနဲ့

"ဝတ္ထုအသစ်ရေးတော့မယ်ကွ"

လို့ကြိုးဝါးလိုက်တာနဲ့ကိစ္စဝိစ္စတွေကတစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။

ဥပမာ - မင်္ဂဆောင်၊သာရေး၊နာရေး၊မိသားစုရေး၊ ဘော်ဒါများအရေးစသည်ဖြင့်
ရှောင်လို့လွှဲလို့မရတဲ့ကိစ္စတွေက ပေါ်ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။စာကလည်းရေးချင်၊

အချိန်ကလည်းမရ ဖြစ်ခဲ့ရပေမယ့်ကြုံလာတဲ့ကိစ္စတွေ၊

ပြဿနာတွေနဲ့အဖြစ်အပျက်တိုင်းက နောက်တော့လည်းဝတ္ထုရေးဖို့

ဖြစ်လာပါတယ်။ဒီစာအုပ်ရဲ့ရာခိုင်နှုန်းအတော်များများကကျွန်တော်ရဲ့

ဖြစ်ရပ်မှန်ကုန်ကြမ်းတွေပါ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဒီစာအုပ်လေးဖတ်ပြီးဘဝအမောတွေခဏတာပြေပျောက်သွားခဲ့ရင်လည်း

ကျွန်တော်ရဲ့လေးစားမြတ်နိုးရပါသောပရိသတ်များ

အားလုံးအားလုံးတစ်ယောက်မကျန်

ကျန်းမာချမ်းသာ ပျော်ရွှင်နိုင်ကြပါစေ။

ပြည့်ပိုင်မှူးအိမ်

အခန်း(၁)

"မင်းဝတ္ထုစာအုပ်လေးတစ်အုပ်၊

နှစ်အုပ်လောက်ငါ့လက်ဆောင်ပေးပါလားကွာ၊ ဖြစ်နိုင်ရင်ဒီနေ့ဒီနေ့လိုချင်တယ်"

ဘော်ဒါအရင်းခေါက်ခေါက်ဖြစ်သူကိုထွဋ်၏

စကားကြောင့်သူ့အံ့အားတသင့်ဖြစ်သွားရသည်။

အံ့အားသင့်ဆိုသကောင့်သားကစာဖတ်ဝါသနာလုံးဝလုံးဝဝါသနာပါသူမဟုတ်။

သူ့စာအုပ်ကိုဖတ်ဖို့အကြံပြုဖို့တောင်အတော်တိုက်တွန်းရသူ။

"မင်းနေကောင်းပါတယ်နော်သူငယ်ချင်း၊

ဆေးစားတာတွေဘာတွေတွေ့မမှားဘူးမဟုတ်လား၊

ဘယ်တုန်းကမှစာဖတ်ဝါသနာမပါတဲ့မင်းကဒီကောင့်ဆီကနေစာအုပ်လက်ဆောင်လို

ငါပဲနားကြားမှားတာများလား"

ကိုထွဋ်ကိုတစ်လှည့်၊သူ့ကိုတစ်လှည့်ကြည့်ရင်း မြင့်ဦးကဆိုသည်။

"မင်းလည်းအဲဒီ လိုပဲကြားလိုက်တယ်ပေါ့။

ငါလည်းပဲငါ့ကိုယ်ငါနားကြားမှားတယ်ထင်နေတာ။ဒါနဲ့ နေပါဦး၊

မင်းကငါ့စာအုပ်ကိုဘာလုပ်မလို့လဲ၊ဖတ်မှာလား . . . ဒါမှမဟုတ် . . ."

"ဖတ်စရာလားမင်းစာအုပ်ကို"

သူ့စကားမဆုံးခင်မှာကိုထွဋ်က ဖြတ်၍ ဆိုသည်။ပြီးတစ်လက်စတည်း .

..

"ငါ့ကောင်မလေးရဲ့ညီမနှစ်ယောက်ကို ပေးဖတ်ချင်လို

ဟုဆိုသည်။

"ဪ . . . သိပြီ၊တစ်ချက်ခုတ်နှစ်ချက်ပြန်မင်းစီစဉ်တာကိုး၊

တစ်အချက်မင်းကမတော်ရသေးတဲ့မင်းရဲ့ခယ်မလေးတွေကိုလက်ဆောင်ပေးပြီးဖား

နှစ်အချက်ကငါနဲ့မင်းခယ်မလေးတွေနဲ့ အောင်သွယ်ပေးချင်လို့ . . .

အဲသလိုမဟုတ်လား"

"ဘယ်ကလာ"

သူ့စကားအဆုံးမှာကိုထွဋ်က "ဘယ်ကလာ" ဆိုရင်းခေါင်းကိုခါသည်။

"ငါ့ရဲ့မတော်ရသေးတဲ့ခယ်မနှစ်ယောက်ကသိပ်အချိုးမပြေဘူး"

ကိုထွဋ်ကအံ့ကြိတ်ကာဆိုသည်။

"အဲဒီ တော့"

မြင့်ဦးကသူ့ကိုယ်စား "အဲဒီ တော့" ဟုစကားထောက်ပေးသည်။

"အဲဒီ

တော့ဒီကောင်ရေးထားတဲ့စာအုပ်တွေထဲကဘယ်စာအုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ်အဲဒီ

မတော်ရသေးတဲ့ခယ်မနှစ်ယောက်ကိုဖတ်စေချင်တယ်၊

ရည်ရွယ်ချက်ကဒီကောင့်ရဲ့ဘယ်စာအုပ်ပဲဖတ်ဖတ်ဒီကောင်မလေးနှစ်ယောက်ပက်ပ၊

"ဘာကွ . . ."

ကိုထွဋ်၏ စကားအဆုံးမှာဘာကွဟုသူထအော်ဖြစ်သည်။

"ဟုတ်တယ်မင်းရဲ့လက်ရာစာအုပ်တွေဖတ်ရတာ

ငါအရမ်းစိတ်ညစ်တယ်ကွ၊အဲဒီ

ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ကိုလည်းငါစိတ်ညစ်ရစလိုမျိုးစိတ်ညစ်သွားအောင်လို့ . . .

ဟီး"

ပြောပြီးသကောင့်သားကခွီးခနဲရယ်သည်။

"ခွေးကောင်"

သူ့ရေရွတ်ရင်းရှက်အမ်းအမ်းဖြင့်ရယ်ဖြစ်သည်။ မြင့်ဦးက

"ကြံကြံဖန်ဖန်ကွာ" ဟုဆိုရင်းတခွီးခွီးရယ်သည်။

"လုပ်ပါကွာ . . . စာအုပ်လေးနှစ်အုပ်သုံးအုပ်လောက်"

ကိုထွဋ်ကမျက်နှာပိုးသတ်ရင်းရပ်တည်ကြီးနှင့်ဆိုသည်။

"မင်းသူတို့နှစ်ယောက်ကိုစိတ်ညစ်အောင်လုပ်ဖို့ငါ့စာအုပ်တွေမလိုပါဘူး၊

မင်းတို့ရဲ့ခဲအိုလောင်းဆိုတာငါပဲဆိုပြီးတော့ခဏခဏမျက်နှာသွားသွားပြပေး။

တော်တန်ရုံစိတ်ခိုင်တယ်ဆိုရင်အဲဒီ ကောင်မလေးနှစ်ယောက်လင်စိတ်၊

သားစိတ်ကုန်ပြီးတရားဘောင်၊ သာသနာ့ဘောင်ကိုအပြီးဝင်သွားလိမ့်မယ်။

စိတ်မခိုင်တဲ့လူဆိုရင်တော့မင်းမျက်နှာခဏခဏမြင်ပြီး အော်ဂလီတွေဘာတွေဆန်၊

အစားအသောက်တွေပျက်ပြီးမအိပ်မစားနိုင်နဲ့တမြေမြေချင်းဘဝကူးသွားမှာပါ . . .

ဟက် . . . ဟက်"

ကိုထွဋ်ကိုမခံချင်အောင်သူတမင်ဆိုဖြစ်သည်။

"အဲဒီ လောက်ထိမမြှောက်နဲ့လေ"

မြင့်ဦးကအချွန်ဖြင့်ဝင်မသည်။ ကိုထွဋ်ကတော့ "တော်စမ်း၊ တော်စမ်း"

ဟုအရှက်ပြေဆိုရင်း ခေါင်းကိုကုတ်သည်။

"လူကိုယ်တိုင်မျက်နှာမပြချင်လည်းဓာတ်ပုံလေးရိုက်ပြီးမင်းကောင်မလေ

မထူးပါဘူး . . . မတော်ရသေးတဲ့မင်းရဲ့ ယောက္ခမလောင်းနှစ်ယောက်ကိုပါ

ပြခိုင်းလိုက်၊ စိတ်မခိုင်လို့တစ်အိမ်လုံးမင်းဓာတ်ပုံကြည့်ပြီးနှလုံးရောဂါစွဲသွားလည်း

အေးတာပဲ . . . ဟီး"

ပြောရင်းသူရယ်ဖြစ်သည်။

မြင့်ဦးကသူ့စကားကြောင့်ခွက်ထိုးခွက်လန်ရယ်သည်။ ကိုထွဋ်ကတော့

"အဲလောက်တောင်ပဲလားကွာ၊ မင်းတို့ပြောတာနဲ့ဘဝင်တွေ မြင့်ချင်လာပြီ"

ဟုရယ်ကြဲကြဲဖြင့်ဆိုသည်။

"ဘဝင်တွေမြင့်ပြီးဘဝင်ရူးရူးမသွားနဲ့ဦး၊

ဘဝမေ့ရင်ဘဝပျက်ဖို့နီးစပ်လာတတ်တယ်"

မြင့်ဦးကဝင်ကာအရွန်းဖောက်သည်။ကိုထွဋ်ကတော့
ခေါင်းကိုကုတ်ကာရယ်သည်။

"စာရေးဆရာကိုပစ်လိုက်တဲ့ မြားဦးကငါ့ဘက်ပြန်လှည့်လာတယ်ကွ"
ဟုဆိုရင်းဟက်ခနဲရယ်သည်။

"ဒါနဲ့မင်းနဲ့ကလျာသွယ်ရဲ့အခြေအနေကရောဘယ်လိုလဲကွ၊
ဘယ်အခြေအနေရောက်ပြီလဲ"

မြင့်ဦးကသူ့ဘက်လှည့်ကာဆိုသည်။

"ဘာလဲကွ . . .

ဘာကိစ္စငါနဲ့ကလျာသွယ်နဲ့ကဘယ်လိုအခြေအနေရောက်ရမှာတုံး"

ဟုဆိုရင်းရပ်ကွက်ထဲကဖက်တီးမကြီးကလျာသွယ်ကိုသတိရသည်။

"သိဘူးလေ . . . မင်းကစာရေးဆရာ၊

ဟိုကလျာသွယ်ကလည်းစာရေးဆရာကတော် ဖြစ်ချင်၊အဲလေ . . .

စာရေးဆရာမဖြစ်ချင်ဆိုတော့ဝါသနာတွေလေကွာ၊ဆရာတပည့်ဆိုလည်းဟုတ်၊
ရဲဘောရဲဘက်ဆိုလည်းဟုတ်၊မိဘချင်းသဘောတူထားတဲ့ဖူးစာဖက်ဆိုလည်း . . ."

"တော်စမ်းပါကွာ၊မနေ့ကလည်းအိမ်ကို ရောက်လာသေးတယ်"

သူ့ခေါင်းကိုကုတ်ကာစိတ်လေလေဖြင့်ဆိုဖြစ်သည်။

"အဆင်ပြေနေတယ်ဆိုပါတော့"

ဟူကိုထွဋ်၏ ရယ်ကြဲကြဲစကားအဆုံးမှာ မြင့်ဦးက -

"ရွှေလမ်းငွေလမ်းတွေ ဖောက်နေကြတာ . . . ဖောက်နေကြတာ"

ဟုမချီမချဉ်ဖြင့်ဆိုသည်။

"တော်ကြစမ်းပါကွာ ... မနွေကဒီလိုကွ့"

သက်ပြင်းချရင်း 'ဒီလိုကွ့' ဟုသူ့အစချီဖြစ်သည်။

အခန်း (၂)

အိမ်ရှေ့ပန်းခြံထဲမှာသူစာရေးနေတုန်း . . .

"ကိုကိုဆရာ"

"ဗျာ . . . အဲလေ . . ."

ခွဲပျစ်ပျစ်ကြီးခေါ်လာသောကိုကိုဆရာဆိုသည့် ခေါ်သံကိုသူယောင်ကာ
'ဗျာ' ဖြစ်သည်။ လောကကြီးမှာသူ့ကို 'ကိုကိုဆရာ'
ဟုခေါ်သူမှာကလျာသွယ်ဟူသောနာမည်ကသာသွယ်၍
လူကဖက်တီးကြီးဖြစ်နေသောသူမတစ်ယောက်သာရှိသည်။
လူကဝသလောက်ခွဲပျစ်ပျစ်စကားဆိုပုံနှင့်မလိုက်။

"ကိုကိုဆရာဘာလုပ်နေတာလဲဟင်"

"စာရေးနေတာ၊ အမေအိမ်ထဲမှာရှိတယ်"

လေသံခပ်ပြတ်ပြတ်နှင့်သူဆိုဖြစ်သည်။

"အာ . . . ကိုကိုဆရာကလဲအန်တီဆီလာတာမှမဟုတ်တာ၊

ကိုကိုဆရာဆီကိုလာတာပဲဟာကို"

ခွဲပျစ်နေသော လေသံကြီးကြောင့်သူ့အရံနောက်ကာလာသည်။

"ဒီမှာကလျာသွယ်"

"အာ . . . ကိုကိုဆရာကလည်းဘာကိစ္စနာမည်ကိုအပြည့်အစုံခေါ်တာလဲ၊

သွယ်ကိုသွယ်လိုခေါ်ချင်ရင်ခေါ်၊ ဒါမှမဟုတ် ဘော်ဒါတွေခေါ်ကြသလို၊

သွယ်သွယ်လို့ခေါ်ပါဆိုတဲ့ဟာ၊ ကလျာသွယ်ကလျာသွယ်နဲ့အရမ်းသူစိမ်းဆန်တာပဲ"

ပွပွစိစိဖက်တီးမကြီးကသူမကိုယ်သူမတသွယ်တည်းသွယ်နေတာကြောင့်

"အေး . . . သွယ်ဆိုလည်းသွယ်ပေါ့ဟာ၊

နင်ငါ့ကိုဆရာဆိုလည်းဆရာခေါ်၊

ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်းငါ့နာမည်ရဲရင့်တေဇကိုကိုတပ်ပြီး 'ကိုရဲရင့်' လို့ခေါ်ခေါ်၊
'ကိုရဲရင့်တေဇ' ပဲခေါ်ခေါ်၊ ခေါ်လို့ရတယ်။အခုက 'ကိုကိုဆရာ'၊ 'ကိုကိုဆရာ'
နဲ့ဘာမှန်းလည်းမသိဘူး။ကြားရတာ အာရုံနောက်တယ်"

သူကခပ်တည်တည်ပင်ခပ်ငေါက်ငေါက်ဆိုဖြစ်သည်။

"သွယ်ထက်အသက်ကြီးလို့ 'ကိုကို' လို့ခေါ်မယ်ဆိုတော့လည်း 'ကိုကို'
လို့မခေါ်ရဘူးဆို။ဒီလောက်ထိရင်းနှီးနေတဲ့လူအချင်းချင်းကို 'ဆရာ'
လို့ခေါ်ရင်လည်းဘယ်ကောင်းပါ့မလဲကိုကိုစာရေးဆရာရဲ့"

သွယ်ဆိုသောဖက်တီးမကြီး၏

ခပ်ညုညုစကားကြောင့်သူခေါင်းကုတ်ဖြစ်ပြန်သည်။

ဒီလိုအိမ်နီးနားချင်းသာဆယ်ယောက်လောက်ရှိရင်သူအလုပ်ပျက်၊

အကိုပ်ပျက်ဖြင့်စာရေးရတော့မည်မဟုတ်။

"ကိုကိုလို့မခေါ်ခိုင်းတာတခြားကြောင့်မဟုတ်ဘူးဟ၊

ကမ္ဘာပေါ်မှာငါ့ရည်စား၊ငါ့ကောင်မလေးကလွဲရင်ဘယ်သူမှငါ့ကို 'ကိုကို'
လို့မခေါ်စေချင်လို့ပါ"

တမင်ပင် ပေါ်တင်ကြွားသောသူ့စကားကြောင့် 'သွယ်'

ကကွက်ခနဲမျက်နှာပျက်သည်။ပြီးမျက်နှာကိုတမင်ကိုချပစ်လိုက်ရင်း...

"ကိုကိုဆရာကအနိစ္စဆိုတဲ့မမြဲခြင်းဒုက္ခကိုသဘောမပေါက်သေးပဲကိုး၊

ချစ်တိုင်းလည်းမညားကြတာတစ်ပုံကြီး"

"ဖွ...ဖွ...လွဲပါစေ၊ဖယ်ပါစေဗျာ၊ဘယ့်နှယ်ဟာကြီးတုန်းဟ၊

မပြောကောင်းမဆိုကောင်းဘာကိစ္စငါနဲ့ငါ့ရည်စားကချစ်တိုင်းမညားရမှာတုန်း၊

ဘာတွေလာနိမိတ်ဖတ်နေမှန်းမသိဘူး"

သွယ်၏ စကားမဆုံးခင်မှာသူ့စကားကိုဖြတ်ကာဝင်၍ ဆိုဖြစ်သည်။

'သွယ်' ကအလျှော့မပေး၊ 'ဖြစ်တတ်တဲ့သဘောကိုပြောပြတာပါ'
ဟုအတွန့်တတ်သည်။

"ဖြစ်တတ်တယ်မတတ်တတ်ဟာငါနဲ့ငါ့ကောင်မလေးကတစ်ယောက်ကို၊
သူတမင်ပင် ငြင်းဖြစ်သည်။

"ဪ... ကိုကိုဆရာကမမြဲသောအနိစ္စကို 'နိစ္စ' မြဲတယ်၊ 'အနတ္တ'
ဆိုတဲ့အစိုးမရတဲ့သဘောကို 'အတ္တ' အစိုးရတယ် 'ဒုက္ခ' ဆိုတဲ့ဆင်းရဲခြင်းသဘောကို
'သုခ' ချမ်းသာတယ်လို့ထင်နေတာကိုး။တကယ်တော့
လောကကြီးမှာဘယ်လောက်ပဲချစ်ကြချစ်ကြမမြဲတတ်တာတွေတစ်ပုံကြီး၊ဥပမာ -
ကိုရီးယားတွေထဲကလိုတစ်ယောက်ယောက်က သွေးကင်ဆာ၊အူမကြီးကင်ဆာ၊
အစာအိမ်ကင်ဆာ၊အရိုးကင်ဆာ၊ရှိရှိသမျှကင်ဆာရောပါတွေနဲ့
သေသွားနိုင်တယ်လေ။ဥပမာကိုကိုဆရာကကျန်းမာပေမယ့်ကိုကိုဆရာနဲ့
ကောင်မလေးက စောစောက 'သွယ်' ပြောခဲ့တဲ့ကင်ဆာတွေထဲကတစ်ခု၊
ဒါမှမဟုတ်အကုန်လုံးမဖြစ်ဘူးလို့မှမပြောနိုင်တာ"

သွယ်ကပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်ကြီးကိုဆိုသည်မို့သူ့မျက်နှာကြီးကိုအသားကုန်ရှုံ့မဲ့

"နင်... ငါ့ကောင်မလေးကို

တော်တော်ကင်ဆာဖြစ်စေချင်နေတယ်ဟုတ်လား၊

နင်ပဲအဆီတွေပိတ်ပြီးမသေအောင်ကြိုးစားငါ့ကောင်မလေးကကျန်းမာလွန်းလို့
ခေါင်းတောင်တစ်ချက်ကိုက်ဖူးတာမဟုတ်ဘူး"

သူ့အခေါင်ခြစ်ကာဆိုဖြစ်သည်။

"ကျန်းမာတယ်ဆိုတာကလည်းမမြဲသောတရားတွေပါကိုကိုဆရာရယ်"

ဖက်တီးမလေး 'သွယ်'

ကတော့မျက်လွှာကိုချကာတရားထူးရကာနေဟန်ဖြင့်ဆိုသည်မို့သူတင်းကာလာသည်

"အေး . . . နင်သာ

ကွေးသောလက်မဆန့်မီဆန့်သောလက်မကွေးမီအဆီပိတ်ပြီးမသေအောင်အထူးကြိုး၊
ငါ့ကောင်မလေးအတွက်လိုက်ပြီးမပူပင်နဲ့၊
ငါအခုလက်ဖက်ရည်ဆိုင်သွားမလို့နင်အိမ်ထဲဝင်မှာဖြင့်ဝင်၊မဝင်ဘူးဆိုရင်လည်း
ပြန်တော့"

သူ ဒေါကန်ကန်ဖြင့်ဆိုရင်းထွက်ပေါက်ရှာကာအပြင်ထွက်ရန်အိမ်ပြင်သို့
ခြေဦးလှည့်ဖြစ်သည်။အပြင်ရောက်မှပဲ 'မေမေ' ဆီဖုန်းဆက်ပြောတော့မည်။

"အို . . . ဘာကိစ္စပြန်ရမှာလဲ၊

သွယ်ကကိုကိုဆရာရဲ့အမေနဲ့လက်ဖက်သုတ်တွေစားပြီးစကားတွေပြောဦးမှာဒါနဲ့ကို

အိမ်အပြင်သို့ ရောက်လုလုသူ့ကို 'သွယ်'

ဟုခေါ်သောဖက်တီးမလေးကပိုင်စိုးပိုင်နင်းလှမ်း၍ ဆိုသည်

"ငါ့ဘာသာငါညပဲ

ပြန်မအိပ်အိပ်နှင့်အပူမပါဘူးလူဝသလောက်လျှာကိုရှည်တယ်"

သူသူမကိုမကြားကြားအောင် ပြန်၍ ရေရွတ်ဖြစ်သည်။

"ကိုကိုဆရာအဲသလိုစိတ်တိုနေတာလေးကချစ်စရာလေးတော့၊အဟင်း .

..ဟင်း . . .ဟင်း"

သွယ်၏

တဟင်းဟင်းရယ်ရင်းဆိုသောစကားသံကိုသူ့ကြားဖြစ်အောင်ကြားလိုက်ရသေးသည်၊
ဖြစ်ကာသွား၏။လှမ်းလက်စခြေလှမ်းများပင်မှားချင်ချင်။
